

إحساس غريب

لأول مرة أشوف نفسى وأنا من بعيد
لاقيت نفسى وانا واقف شبه إنسان
كنت بشوفه وبقابله دا بس زمان
وكان عايش كدا فى حاله
الدنيا بحالها ولا فى باله
ويمشى الخطوة ميحسبهاش
وتيجى الضحكة ميحسبهاش
ويغنى لبكرة ويتغزل فى نجم الليل

ويكتب قصته زكري على المواويل

يتوه منى واتوه منه

ويسأل قلبى كثير عنه

وانا عارف ومش عارف

وصورته ساكنة جوايا ومش شايف

سؤال تملى يقلقنى ويخنقنى

انا مستنى فى الضلمة اشوف طيفه؟؟

وبحلم يوم يقابلنى وأكون ضيفه؟؟

يعدى العمر يسرقنى

ويسرق منى أحلامى

يعدى بلحن متكسر فى الامى

ويعزف غنوته دمعة

تسيل ع الخد تجرحنى

تهز كيانى جويا وتدبحنى

وانا واقف ومستتى

انا دلوقتى انا عايش ومش عايش

ونفسى اقابله من تانى لكن خايف

الاقى أوصافه مش هيه

وأشوفه هوا يشبهنى

دموعه تسيل على خدى

ويقول الاله من قلبى وانا شايف
انا خايف الاقى الدنيا عليه دارت
والاقى دنيته الحلوه خلاص بارت
والاقى حكايته بقيت عنى
وضاعت منى.....
حكايته الحلوه اللى عاش فيها
بأيامها ولياليها
وانا واقف ومستنى
انا خايف
